

Pleie andetsteds paa offentlig Beføstning, uden at de dermed forbundne Omkostninger betragtes som Fattighjælp. Denne Ændring er fremgaaet af den almindelige Bestræbelse, der ikke mindst i disse Dage gjør sig gjældende for, at de Medborgere, der tilhøre de mere uformuende Klasser, Smaakaarsfolkene, under en saadan Sot kunne komme til at staa i en Stilling med Hensyn til disse Foranstaltninger, saa at Tilværelsens Tryk for dem gjøres saa lidet og saa taaleligt som muligt. Nr. 20 til § 15 tror jeg er selvindlysende; det trænger ikke til nogen videre Forklaring, at „skoleføgende“ Børn er et Udtryk, der bedre træffer Hensigten og Demeget end „skolepligtige“. Nr. 21 til § 16 er en Udvidelse af Bestemmelserne angaaende det Tilfælde, at den tilkaldte Væge anser det for nødvendigt at foretage visse Foranstaltninger, hvilke Foranstaltninger da skulle gaa ind under det Offentliges Beføstning. Ændringsforslaget under Nr. 22 til § 19 har ikke nogen videre Betydning, og det skal jeg derfor ikke nærmere omtale. Ændringsforslaget under Nr. 23 er kun en Sprogændring for at gjøre det mere klart, hvad der menes. Ændringsforslaget under Nr. 24 til § 21 er noget Mere end en Sprogændring og gaar ud paa at bestemme, at de i den Paragraf omtalte Tilfælde skulle faae en noget videre Udstrækning end de have efter Lovforslaget. Ændringsforslaget under Nr. 25 er ogsaa noget Mere end en Sprogændring; det gaar ud paa, at „Sygepleie“ forandres til „Forpleining samt Forsyning med Medicin“ og er jo for saa vidt selvindlysende, at jeg heller ikke tror, at dette kræver nogen videre Forklaring eller Motivering. Ændringsforslaget under Nr. 26 indeholder en Fuldstændiggjørelse af Paragrafens Bestemmelser om at udbælde Mænd til at foretage Skjøn, idet der ikke er nævnt noget Tal, og her er Tallet fastsat til to. Ændringsforslaget under Nr. 27 til § 21 indeholder jo Bestemmelser om, at „saavel det Offentlige som de Private kunne forlange Overtagning, der foretages af 4 af Retten udnævnte Mænd. Udgifterne ved Overtagningen bæres af de Private, naar de have forlangt Overtagning og ved denne Forretning ikke have erholdt større Erstatning end ved den første Forretning, i modsat Fald af det Offentlige“. Det er en Bestemmelse, som Flertallet har anset for at være fornøden til en Udvidelse af den Ret og Betræggelse, der tilkommer Befolkningen i Forhold til de Foranstaltninger, der gjøres gjældende, forsaavidt de skulde være strengere, end man synes nødvendig. Ændringsforslaget under Nr. 28 til § 22 er det mest indgribende

Ændringsforslag, der er fremkommet fra Flertallet. Det gaar nemlig ud paa, at i Stedet for, at Regeringens Forslag foreskriver, at Omkostningerne ved disse Foranstaltninger i Anledning af smitsomme Sygdomme skulle deles lige mellem Staten og vedkommende Kommune, saa foreslaar Udvalget, at Staten skal udrede de $\frac{3}{4}$ og vedkommende Kommune kun $\frac{1}{4}$. Denne Ændring er væsentlig grundet paa Hensynet til, at det er almindelig erkendt, at de kommunale Skatter og Byrder ere meget betydelige og store, og det er jo ogsaa en Kjendsgjerning, at de ere i stadig Stigning i Forhold til de direkte Statskatter, og man har derfor troet, at det vilde være billigt og retfærdigt, at i det Mindste Størsteparten af disse Omkostninger blive udrede af Statskassen. Det er ogsaa udtalt i Anmærkningerne til Regeringsforslaget, at Foranstaltningerne mod smitsomme Sygdomme maa betragtes som et almindeligt Stats- eller Samsundsaftiggende, og i Hensold hertil har man foreslaaet denne Ændring. Der har været Medlemmer i Flertallet, som have været stemte for at man skulde gaa endnu videre og endogaa foreskrive, at Statskassen skulde udrede det Hele. Men for at opnaa Enighed og Samklang i Flertallet er man kommen til det her foreslaaede Resultat af $\frac{3}{4}$ af Statskassen mod $\frac{1}{4}$ af Kommunen. Ændringsforslaget under Nr. 29 til § 22 indeholder en Bestemmelse, som gaar noget bort fra Regeringsforslaget. Det angaar nemlig Forholdet mellem Landkommunerne og Kjøbstæderne i en Amtsraadskreds, hvad angaar Udredelsen af de Omkostninger, der blive en Følge af de paagjældende Foranstaltninger. I saa Henseende skal jeg tillade mig at bemærke, at affet fra Kjøbenhavn og Bornholm er det saaledes for Tiden efter den nu gjældende Lovgivning, at hvert Landdistrikt i en Amtsraadskreds og hver Kjøbstad for sig udrede de ved Epidemien foranledigede Udgifter. Men Flertallet finder Betænkkelighed ved at gaa ind paa Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende. Det er jo nemlig klart, at under en Alfarst vil Sygdommen brede sig mere i Kjøbstæderne, navnlig de større og mere sammenbyggede Kjøbstæder, end ude omkring i Landkredse, og vedkommende Væge eller Væger ville vist nok være meget opsatte paa at gjøre sig gjældende med saa mange Foranstaltninger til Forebyggelse som muligt, hvilket jo i og for sig kan være meget prisværdigt; men man kunde da tænke sig, at de kunde have en vis Tilværelighed til at gaa noget vidt, saaledes at de økonomiske Hensyn til Kommunens Liv ikke blive tilstrækkelig vare-